

en Deel af Tilvæerten søge til de nuværende Forstæder. Hiinsides Søerne og Demarcationslinien, samt Frederiksberg Bydistrikt, idet den Omstændighed, at der allerede er opstaaet folkerige Forstæder paa dette Terrain, og saa maa antages at ville ytre en vis Tiltrækning i Fremtiden. Men det naturlige Forhold er og maa altid blive, at Bebyggelsen fortrinsviis søger hen til det den gamle By umiddelbart omgivende Terrain indenfor Søerne, saasnart Demarcationsindskrænkningen ophæves; dette vilde være skeet, dersom Indskrænkningen var bleven ophævet for en Snees Aar siden, dengang Trangen til Stadens Udvidelse begyndte at træde stærkt frem, og det vil aldeles utvivlsomt skee nu, uden Hensyn til at der allerede har reist sig folkerige Forstæder i en Afstand af 1,000 til 1,500 Alen fra den gamle By. Man tager neppe feil, naar man antager, at to Trediedele af Kjøbenhavns fremtidige Tilvært vil falde paa dette Terrain, og Spørgsmaalet bliver da: Hvor Mange kan der rummes paa dette Terrain, naar det bebygges i Henhold til den stadfæstede Plan? Paa hele det Terrain, som efter Planen af 1858 var bestemt til Bebyggelse, antoges der at kunne blive Plads for 90,000 Indbyggere; men det Terrain, som der herved var Tale om, indbefattede foruden det i nærværende Plan optagne Terrain, tillige Citadellet Frederikshavns Grund samt Nyheder. Paa det Terrain, som der nu er Tale om, vil der herefter kun være Plads for 60—70,000 Indbyggere, og naar Kjøbenhavns samlede Tilvært i Henhold til den laveste af ovenstaaende Calculer anslaaes til 100,000 Mennesker i 40 Aar, vil det paagjældende Terrain, baade Fæstningsterrainet og alle de private Byggegrunde indenfor den tidlige Demarcationslinie, kunne være bebygget i Løbet af 40 Aar. Vilde man saa endda for uforubsete Tilfælde's Skyld have indrømmet et noget længere Aaremaal, f. Ex. 50 Aar, vilde der have været Mindre at indvende derimod; men at gaae ud fra en længere Bebyggelsestid end 50 Aar maa ansees for stridende mod alle de Forudsætninger, paa hvilke en saadan Sandsynlighedsberegning maa støtte sig. I Forhandlingsprotocollen findes Intet, som tyder paa, at Commissionen

har anstillet nogen som helst saadan Sandsynlighedsberegning, enten ad den her betegnede eller ad nogen anden Vej; tværtimod maa det efter Forhandlingsprotocollen antages, at Commissionen uden nogen selvstændig Undersøgelse er gaaet ind paa Communiens Delegeredes Forslag i saa Henseende. — Var et Aaremaal af 50 Aar blevet lagt til Grund, vilde det have haft den Indvirkning paa de anstillede Beregninger, at den nominelle Kjøbesum 1,154,000 Rd. maatte være forøget til 1,525,000 Rd. (ved et Aaremaal af 40 Aar endog til 1,792,000 Rd.), idet en Præstation af 4,177,880 Rd., fordeelt paa 50 (40) Aar, ved en Rentefod af 5 pCt. svarer til det anførte Beløb, strax udbetalt.

Fremdeles kan Mindretallet ikke billige, at der ved denne Reduction er lagt en Rentefod af 5 pCt. til Grund. Allerede nu er Rentefoden for Statens Obligationer ved en Cours af 83 kun 4⁵/₆ pCt.; for Communiens Obligationer, (der især maae komme i Betragtning i et Forhold, hvor Communen er Debitor) er den ved en Cours af 87—88 kun 4³/₅ pCt. Men hertil kommer, at det er eieendommelige Tidsomstændigheder, deels for Danmark, deels for hele Europas Vedkommende, der have bevirket den nu herskende høie Rentefod, og naar der som her er Tale om et Tidsrum af 50—70 Aar, er det ubeføiet at forudsætte, at disse Tidsomstændigheder ville være raadende i et saa langt Tidsrum eller blot i den største Deel af samme. Tværtimod er det jo en Erfaring, at Rentefoden har en Tilbøielighed til at falde, ikke fra Aar til Aar, men fra Mennefsalder til Mennefsalder, og nærværende Tidsrum er saa langt, at Indflydelsen heraf maa antages at ville vise sig i den sidste Halvdeel af samme. Der har derfor i nærværende Tilfælde neppe været tilstrækkelig Anledning til at fravige den Rentefod af 4 pCt., som i alle saadanne Forhold er den sædvanlige her i Landet. Af Forhandlingerne (jvf. Minist. Skrivelser af 28. Aug. og 12. Octbr. f. A.) sees, hvorledes Regjeringen er kommen ind paa at lægge en Rentefod af 5 pCt. til Grund. Deels maatte selvfølgelig den samme Rentefod lægges til Grund for Kjøbesummens Reduction og Ydelsernes Af-